

andre og til Krisesituationen mere passende Veje end at formindske den Kapital, der staar til Raadighed, og som saa vist ikke er for stor.

Det ærede Medlem havde ikke forstaaet mig, naar jeg kritiserede, at han vilde lade Udvalget afsige Kendelser, og sagde: Hvad gør det, da det sker af den juridiske Skifteforvalter sammen med et Par læge Meddommere. Det er en Nydannelse, man her indfører, og den bliver dobbelt betænkelig ved, at de to læge Meddommere — som for Resten ikke behøver at besidde Kvalifikationer i den Retning — er udpeget af Debitor selv. Det er dog ret ejendommeligt, at den ene af Parterne, hvis Forhold skal ordnes, udpeger endogsaa Flertallet i det Udvalg, der kan afsige Kendelse om denne Ordning. Det vil sikkert være uheldigt, det maa laves om.

Endelig har det ærede Medlem ikke, synes jeg, forklaret, hvorfor det i Lovforslagets § 1 og § 50 paalægges den akkord-søgende at møde med en Ledsager, som i § 70 endogsaa foreskrives at skulle være en Repræsentant for en anerkendt Kreditorforening. Hvorfor dette skal være obligatorisk, ved jeg ikke. Det ærede Medlem sagde, at det var blot noget, man havde foreslaaet for at lette Debitor. Ja, lad det saa være fakultativt, men foreskriv ikke, at Debitor skal have en saadan Barnepige med, der efter Omstændighederne kan være ham en meget besværlig Ledsager.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Zahle):

Til det ærede Medlem Hr. Holstein vil jeg sige, at intet er jo saa godt, at det ikke kan misbruges i visse Situationer, og det kan være, at der er nogle, der har misbrugt den lette Adgang til Realkredit i Kreditforeningerne. Det har dog neppe kunnet finde Sted i stort Omfang i de senere Aar. Jeg tror, Kreditforeningernes Udlaan har været ganske overordentlig forsigtige, og jeg er vis paa, at det ærede Medlem gaar for vidt, naar han siger, at i de sidste 10—15 Aar har de danske Landbrugere gjort en ganske kortsynet Anvendelse af den Realkredit; de har aabnet sig. Det er et meget overdrevent Udtryk. Der tjentes jo særdeles mange Penge i alle mulige Kredse her i Landet i Krigsaarene, og i alle Stænder og Klasser, i alle Del af Befolkningen blev nogle af disse Penge bortødslet. Men jeg tror, jeg tør sige: mindst i den danske Landbostand. De danske Husmænd og Gaardmænd har passet bedre paa deres Penge, end Bybefolkningen har gjort. Dog kunde de maaske have passet endnu bedre

paa dem, men mellem de blinde ser den enøjede, og jeg tror, at naar vi vil være retfærdige, maa vi erkende, at den danske Bondestand forholdsvis har passet bedst paa sine Penge. Derfor er Landbrugerne alligevel ikke heldigt stillede nu. Det er ogsaa rigtigt nok, at den store Realkredit viser et barsk Ansigt, naar Tiderne bliver nedadgaende, det er ganske naturligt. Og nu er Konjunkturerne pludselig slaaet om, og samtidig kom den skrækkelige Kvægpest, hvis Virkninger man ikke let overvurderer, ind over Landet, derfor er det saa vanskeligt at forrente de Kapitaler, man har laant. Men derfra til at sige, at det er forfærdelig forkert, at de Penge i sin Tid blev laant, er der dog et Spring; her er der et Led, som muligvis kan komme til at mangle. Det er meget muligt, at det har været forstandigt at laane Pengene, og det er ogsaa muligt, at den nuværende Krise kan drive over, og at det vil vise sig at være rigtigt, at man har foretaget Forbedringer paa Ejendommene, ogsaa Bygningerne, for de Penge, man har laant. Det kan ikke nægtes, at Nybygninger paa Ejendommene er en varig Forøgelse af hele vort Lands Formue. Man maa ogsaa sige, at den danske Bondestand møder den nuværende økonomiske Modgang med oprejst Pande. At det Vaaben, den danske Bonde anvender overfor den økonomiske Modgang, er forøget Produktion, synes jeg vidner om, at der er Kraft i den danske Bonde, han viger ikke blødsødent for den Modgang, han møder nu.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Skatteenedgang vil jeg bemærke, at en Nedgang i Skatterne af faste Ejendomme muligvis nok kan være nødvendig i Øjeblikket, men det hjælper ogsaa kun den nuværende Ejer. Naar han sælger sin Ejendom, gaar han bort med en Skattenedsættelse kapitaliseret i sin Tegnebog. Den, der har købt Ejendommen, skal til Sælgeren eller til den, der indsætter Kapital i Ejendommen, forrente det, Sælgeren har faaet mere for sin Ejendom, fordi Skatten er blevet nedsat. Man kan ikke komme udenom, at det er en Begrænsning ved Værdien af Skattenedsættelsen, som er sikker. Derfor kan det ikke nytte alene at henvide til den. Det skal imidlertid ikke være nogen Benægtelse af, at det vil være en følelig Lettelse at faa nogen Skatteenedgang i Øjeblikket, og at det ogsaa kan være rigtigt at tilstræbe det, naar det altsaa gøres paa en forstandig Maade.

Til det ærede Medlem Hr. Bording vil jeg gerne sige, at Gældsbyrden bør skæres